

Lāčplēšu dienas atcere, DV apvienības 65 gadu un Idvasas 45 gadu darbības atcere Indianapolē

Sekojoš Latvijai karoga nesējiem, ar aizdegtām svecēm rokās, iesoļoja stalti ansambļa "Baltā roze" dalībnieki, ar dziesmu *Es kāra aiziedams*. Sekoja Pētera Blausa *Sargs pie Daugavas* un Niedras *Latvijai* deklamācija, DV stipendiātu, Garezera vidusskolas audzēkņu Lūkasa Goetz un Pētera Irbes izpildījumā.

Prāvests Gunārs Lazdiņš teica svētrunu, visi kopīgi nodziedāja Latvijas himnu. Pirmo sarīkojuma daļu nobeidzot vīru ansamblis "Baltā roze" nodziedāja *Augstienē pie Madonas* un *Balta roze, Še kopā, mēs biedri—*

Apsveicot DV, prāvestu Gunāru Lazdiņu, viesus, jauniešus, bērnus, DV apvienības Indianapolē priekšniece Nora Ceriņa teica, "Šovakar esam pulcējušies, lai kopā atcerētos Lāčplēšu dienu, DV apvienības Indianapolā 65 darbības gadus un ansambļa IDVASAs 45cus dziesmos gadus. Visā Latvijas atbrīvošanas cīņu vēsturē nebija grūtāka un bezcerīgāka posma kā 1919. gada novembrī, kad jauna un trūcīgi apbruņota Latvijas armija cīnījās pret Bermonta pārspēku. Pateicoties Rīgas aizstāvju varonībai Bermonta armija tika padzīta un 11. novembrī Daugavas krastos apklusā kauju troksnis. Šinī pat dienā tika nodibināts Lāčplēšu kara ordenis, ko saņēma visi brīvības cīņu dalībnieki. Lāčplēša diena ir brīdis, kad atceramies tos, kuri izcīnīja Latvijas valsti; kas liek mums atgādināt palikt patriotiskiem, apzināties savas saknes, kas mums katram ir un kas mūs kopā tur.

Kad karavīri dibināja Daugavas vanagu organizāciju 1945. gadā, viņi to darīja ne tika leģionāru un viņu ģimeņu aprūpei, bet arī latviešu valodas un tradīciju saglabāšanai ārpus Latvijas. Viņi cīnījās par mūsu tautas pastāvēšanu, par latvietību, kā Lāčplēši to darīja gadus iepriekš. 1946. gadā sāka dibināties DV apvienības valstīs un pilsētās, kur apmetušies latvieši, lai turpinātu savu uzdevumu savienot latviešus, lai saglabātu latviešu kultūru. Daugavas vanagi sevišķu vērību piegriez jauniešu izglītībai un viņu iesaistīšanai latviešu sabiedrībā, piešķirot stipendijas, atbalstot latviešu skolas, korus, tautas deju kopas, sporta komandas un daudzas citas kulturālas un politiskas nodarbības.

Indianapolē DV apvienība tika dibināta 1952. gada 9. novembrī, 23 pārliecinātu bijušo leģionāru un piekritēju ierosmē. Atskatoties, Indianapolē DV apvienības 65 gadu darbību, varam izvērtēt ar drošu apziņu, ka tradīcijas un pagātnes pieredze, kam pamatā mūsu karavīru drosme un uzticība, ir bijusi DV organizācijas spēks un pamats. Esam sekojuši DV organizācijas mērķiem un ideāliem, neatmetot veco, ierasto, bet darbību veidojot savā jaunā veidā, piemērojoties šim laika posmam; tādā veidā iesaistot jaunas un jaunākas paaudzes organizācijas darbā. Tikai paaudžu mijiedarbībā DV darbība ir varējusi turpināties Indianapolē - vienam otru sadzirdot, vienam otru izprotot - vienam OTRU ATBALSTOT."

Par DV apvienības Indianapolē 65 gadu darbību, priekšniece Nora Ceriņa bija sagatavojusi vispusīgu pārskatu, ko viņa nolasīja raitā, skaidrā, izteismīgā valodā, līdztekus uz ekrāna rādot tekstam attiecīgas fotogrāfijas, izpelnoties vispārēju atzinību.

Turpinājumā Idvasas koncerts ar īsu apskatu par ansambļa darbību 45 gadu garuma. Ansambļa pirmā vadītāja Anita Demante atcerējās 1971. gadu, kad ansambļa programmā bija uzņemta tikko no Latvijas saņemtā Raimonda Paula dziesma *Mežrozīte*, kas izpelnījās pat kritiku. Anita jaunajām Idvasītēm (dziedātāju meitām/mazmeitām) stāstīja par dziesmām, ko dziedājušas sākuma gados, kas mainījies, arī rādot bildes uz ekrānā no koncertiem. Šovakar IDVASA klausītājus iepriecināja ar senām un jaunām dziesmām: Sveiciens (The Entertainer), Atceries tās dienas (Those were the days), Precē mani čigānzēn, Lāras dziesma, Nāk rudentiņis, Miedziņš nāca gulēt gribu, Spīdēj mani glāžu logi, Vecpiebalga, Dziesma-ar ko tu sācies, lezvieds, VĒL ir laiks un Lilioma.

Pateicības rakstus saņēma : Uldis Jansons, Valda Burgis. Mūža biedra nozīmi saņēma Varis Grāpis un visjaunākais Rolāns Kancs.

Apsveikumus no DV CV priekšnieka Andreja Mežmala, DV ASV priekšnieka Andra Kursieša, DV ASV vanadžu priekšnieces Līgas Nuteres un DV apvienības Klīvlandes priekšnieka Zigurda Rīdera nolasīja vakara vadītājs Māris Kancs.

Personīgi apsveica:

Gunta Reynolds - DV organizācijas vanadžu priekšniece

Andrejs Kancs - Ev. Lut. draudzes priekšnieks

Andris Bērziņš - Latviešu sabiedriskā centra priekšnieks

Iveta Asons - Tautas deju kopas Jautrais paris vadītāja

Andra Goetz - Latviešu skolas pārzine

Ar glāzi šampanieša viesus sveica DV CV bijušais priekšnieks un DV CV goda priekšnieks Juris Augusts, vēlot daudzus sekmīgus gadus DV nākotnē.

Garšīgas vakariņas gourmet stilā bija gatavojuši Garezera saimnieks Guntars Rusmanis un Garezera administratore Ilēna Rusmanis. Daudz komplimentu viņiem par tām. Par kafijas galdu - tortēm un kliņģeriem - gādāja apvienības valdes locekļi. Bija bagātīga loterija, daudziem aizejot mājās ar vērtīgiem laimestiem. Viesi vēl ilgi un omulīgi pakavējās pie Gunāra Kanca sagādātās deju mūzikas, skatoties uzņēmumus, kas nepārtraukti pārādījās ekrānā, ne vienam vien sevi tajos saskatot un atceroties *kā toreiz bija...*

Nobeidzot savu pārskatu Nora izteica pateicību visiem, kuri piedalījās, kuri sekmēja šī, var teikt, vēsturiskā sarīkojuma labu izdošanos. "Šajos 65. gados daudz padarīts - varam teikt, ka apvienības darbs bijis sekmīgs. Tas viss bijis iespējams pateicoties biedriem un visai latviešu sabiedrībai. Nav iespējams minēt visus, kuri ir atbalstījuši un piedalījušies Indianapoles DV apvienības darbā. Pateicamies ik vienam, kas ir pielicis roku, gatavojot maizītes, mazgājot traukus, ziedojot laiku, sniedzot runas un programmas, dodot padomu, atdzīstot mūsu darbu, vai vienkārši apmeklējot mūsu sarīkojumus, lai mūsu gadskārtējie sarīkojumi Leģionāra atcere, Cūku bēres un Lāčplēša sarīkojumi izdotos, lai varam turpināt DV darbu, atbalstīt palikušos leģionārus, bērnus Latvijā, kā arī kulturālus un politiskus pasākumus. Bet vissvarīgāk, lai dotu jauniešiem iespēju iepazīties ar Latviju un tās valodu un kultūru, lai viņi izjūt par ko mūsu tēvi, vectēvi un vecvectēvi cīnījās. Lai viņi iemīļo mūsu senču zemi un viņos izveidojas pienākums turpināt cīņu par latvietību, kā to darīja Lāčplēši. Mūsu darbs nav beidzies. Vai neesam visi cīnītāji par tautas identitāti ārpus Latvijas? Daugavas Vanagi sasauksimies!"